

TORONTÁLI KÖZLÖNY.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Nkikindán.

Egyesült „Kikindai Közlöny“ és „Felső Torontál“
POLITIKAI LAP.
Megjelenik: vasárnap és csütörtökön.

Előfizetési díj:
Póstán küldve, vagy házhoz hordva: Egész évre 14 kor.
Félévre 7 kor. Negyedévre 3 kor. 50 fill.
Egy szám 20 fillér.

A magyar Himnusz.

A Himnusz a magyar nép nemzeti imádsága. „Isten áldd meg a magyart, — Jó kedvvel, bőséggel, — Nyujts feléje védő kart, Ha küzd ellenséggel.” A legtisztább és legszárnyalóbb imádság hangja ez. S így megyen végesvé gig. Olyan tiszta imádság, hogy még felekezeti iz sincs benne. Magához emel, magával ragad katolikust, protestánst, görögöt és zsidót egyaránt.

Az osztrákoknak is van valami himnuszuk „A Gotterhalte. Ugy mondják: néphimnusz.

Amily jogosult idehaza minálunk a Kölcsey-Erkel szerzette magyar Himnusz, époly jogosult amodaát a Haydn-féle osztrák néphimnusz. Am ahogy Magyarország nem akarja ráerőszakolni a maga himnuszát Ausztriára, épugy ne kinozzanak minket az osztrákéval.

Ne bizony, mert ami az osztráknak imádság, az minékünk lelket, szívet háborító vörös posztó, ha erőszakosan akarják rántukmálni, ránk kényszeríteni, hogy mi is annak hangjaival elnénk. A magyar himnusz a mi hazafiúi zsolozsmánk, az osztrák „himnusz”, meg az osztrákoké. De ezeket kicserélni, vagy közössé tenni nem lehet. Semmi közünk ahhoz a himnuszhoz, amely az osztrák császárért kiált a Mindenhatóhoz.

A magyar Himnuszunk egyik főjellemvonása, hogy az a hazafiúi imádság legkomolyabb áhitatával a hazáért, a nemzetért fohászodik, s hogy ezt a Himnuszt minden magyar ember egyként tiszteli és szereti. Meg nem hagyná ségteleníteni semmiféle nációtól; sem paptól, sem katonától.

Az osztrákok nem szeretik azzal a komoly rajongással a maguk himnuszát, mint mi a miénket. Aki valami szent dolgát tiszteli, minden megszenteltéltéstől óvja azt. Már pedig az egész világtörténelemben nincs rá eset, hogy egy népnek, vagy uralkodóháznak a himnuszát úgy rongyokká tépték volna s annyiszor utálattal elnémitották volna, szeme láttára, füle hallatára, mint az osztrák népet, az osztrák uralkodókat Magyarországon. Ha már ezt az osztrák évről-évre látja, mért nem tiltakozik maga a Gotterhaltének Magyarországon való harsogtatása ellen? Mért nem igyekszik ezzel ama himnusz nimbuszát megőrizni? Valamely nép nemzeti himnuszának egy más nép által való folytonos, ily mérvű meggyalázása a legnagyobb háboru-ok; föltéve, ha abban a népben becsületérzés és önérzet van. Az osztrákokban tehát vagy nincsen meg

ez a büszke önérzet, vagy nem szeretik a saját himnuszukat, amelyet a császárért zengedeznek.

Nekünk ez mindegy, de annyit mondhatunk, hogy a mi Himnuszunknak, annak a Himnuszunknak, hagyjon békét osztrák is, meg a hiperlojális lélek is. Mi nem viszzük, nem hurezoljuk a mi Himnuszunkat az osztrák nép nyakára; dehogy is tesszük; ki nem szolgáltatjuk a mi szent imádságunkat más nemzeteknek semmi földi árért, hogy csufot üzzenek belőle.

A Himnuszt a magyar ember imádsága és magyar templomba való. Hangzott mindannyiszor, fölzeng mindenkor, amidőn a magyar sziv áhitata a Teremtőhöz emelkedik.

Mi emeli a szívet legszárnyalóbban az Ég felé? A templomi áhitat. Az Isten szolgálja: a pap.

A magyar papnak is legszentebb, legnagyobb imádsága a Himnusz. Az is volt minden időkben, az is marad, míg csak az igazi, győzelmes magyar himnuszt meg nem szülik a századok

Mit látunk mégis az újabb időkben? Az osztrákok gonoszúsága utolérhetetlen. Megdöbönti magát a hiedelmet. Látván, hogy a saját — otthon se sokra becsült — himnuszuk mily erős és megérdemelt visszautasításban részesül Magyarországon, belső ügyeinkig elérő szőrös kezeikkel a saját Himnuszunkat ragadták meg s annak megtépázásával igyekeznek borsot törni az orrunk alá. Találtak — sajnos, még mindig találhatnak — bizonyos egyházfiakat, valamely pöspököket, akik dogmatikus magyarázatokkal ki akarják a Himnuszt a templomokból tiltani. A mi templomainkból: a keresztény hívek templomaiból.

Magyarázzák ezt a dolgot jobbra vagy balra, politikusok, vagy írók, az egyszerű magyar ember szava mégis csak az marad, hogy no már egyes papok sok hunczfutságot kigondoltak, de még ily gyalázatos hunczfutságot nem eszelt ki papi agyvelő. A magyar katolikus papság óriási zöme maga is fölháborodik ezen az eszeveszett szörszálhasogatáson, amelyet az örületig hajtott hiperlojalitás és a rejtett aknán közeledő osztrák bosszuállás ravasz nagyképűséggel üz.

Pap ide, pap oda, határozottan ki mondjuk, hogy amely magyar pap a Himnuszt bármely okból ki akarja a templomból tiltani, vagy onnét csakugyan kiltja: az nem való magyar püspöki székebe, amely székek a hazafias tények százados glóriájában ragyognak, hanem azon

reverendára sem méltó pap abba a rekesztébe való, amelyben ezidőszerint Zimándy páter még egyedül hordozza a bolond-inget.

Jól mondta Ugron Gábor, hogy a magyar katolikusság: a legrégebb magyar hazafiság. Tegyük mi hozzá, hogy a Himnusz: a magyar hazafiság legnagyobb imádsága. Aki tehát a Himnusz ellen föltámad, magyar katolikus pap léteére azt nem vállalja nemzeti imádságnak: az olyan pap rutul meggyalázza a magyar katolikusság hazafias érzületét, megesufítja elődeinek tündöklő székét és maga ellen hívja ki az egész ország haragját.

A világon minden imádságot emberek csináltak. Kivétel csak egy van: a Mi-atyánk, mert azt az Isten fia szerzte. Az emberek csinálta imádságok közül nekünk magyaroknak a Himnusz a legkedvesebb és a legszentebb. Fölemeljük, igen, fölmagasztaljuk ezt az Énekek Énekét a Mi-atyánk mellé s egybeforrasztjuk, isten és haza iránt való imádatunkban egybeolvasztjuk amazzal.

Nincsen az a pap, aki ezt a nagy, erős, hatalmas imádságunkat templomainkból ki tudná üldözni. Oltárainkról a haza képét letépni nem engedjük. Magyarok vagyunk s a magyar Himnuszt ármány és erőszak ellen megvédelmezzük.

Mit akarnak a holt dogmákkal, mikor az élő hazaszeretet akar az Ének szárnyain fölemelkedni az Ur zsámolyához? És micsoda csodaszörny az olyan pap, aki az imádságos száját el akarja némitani?

Am próbálják meg, a dogmákban eltévedt papi agyvelők és meg fogják látni, hogy e hazában magyarok élnek; és hogy e sokat túrt, sokszor elárult, immár templomi áhitatában is megtámadott magyar nép a sok szabadságharc után meg fogja csinálni a templomi forradalmat és ki fogja kergetni az oltárok mellől ama vakmerő örülteket, akik gátul akartak állani a nemzeti fohász és a Mindenható közé.

Dixi et salvavi animam meam!

Szakács Andor.

Május.

Kisarjadt a mezőkön a fű és halaványzöld, zsenge levél pattan ki az elvetett magból.

Május van.

Pipaes virágos réteken aranszinű hullámokat fodroz a májusi nap és szerte az élet mezején, a televényes, kalászkijájtó földeken sűrű rendekben vonul fel a munka hadserege, hogy csengő ásójával

és csillámló ekevasával meghódítsa a világ legnagyobb hatalmát: a földet.

Mert vajon van-e nagyobb hatalom a földnél? Mi, emberek, akik egyenként és összesen, a világ központjában képzeljük magunkat s akik sajátlagos egyéni távlatunkból úgy látjuk, hogy értünk van a teremtés s hogy körülöttünk forognak a csillagrendszerek, mi magunk is gyöngé gőnyedező rabszolgái vagyunk a földnek.

Az a fizikai tétel, amely a föld vonzásáról szól, fiziológiai tételnek is igaz s az emberiség léte, boldogulása, fejlődése annyira földhöz kötött, hogy már az evangéliumi tanítás, amely pedig kuforrása minden bölcséleti tudománynak, a földhöz köti az emberi létet.

Porból lettünk, porrá leszünk! Ez a példázat első formái kifejezése a föld hatalmának s évszázadok és évezredek eseményei igazolják, hogy szerte a világon, — a magunk képzeletein fölépült anyagi világon! — a föld az egyeduralkodó.

Május havában minden pompázatos erejét kifejti a föld. Ekkor szöknek életbe a természet erői; ekkor bontja ki szárnyait a természet tűzmadara, amely lángot vet a létbe, az örök fejlődés soha kinem alvó lángját,

A föld életének forradalmi időszaka e hónap. Rejtelmes pattogással, mámoros zsongással teli a levegő. Valahol nagy munka folyik. Láthatatlan örök tördelék szét bilincseiket és hosszú sóhaj borzong, át a föld felett, mint rabság után a szabadá lett szív lélekzététele. Ez a föld ujjaszületése.

S az ember, a föld rabszolgája e rejtelmes izgalom, részegítő láz központjában kétszerelesen rabszolgája lesz e májusi napon a földnek. A föld sarjadó, felszínre törő, forgatagos ereje átzuhog a szívébe, átpattog az ereibe és úgy érzi, hogy a természet forradalmi munkáját neki is vállalnia kell. Ezért van, hogy az emberiség minden reményének kivirágzása követi a természet időszaki kivirágzását.

A história bizonyítja, hogy az emberiség minden újításra törő, világfelforgatást célzó mozgalmá a májusi hajnal lánzában született meg. A hatalmát teljes pompájában kifejtő földnek ereje szökött át ilyenkor az emberiség szívébe, hogy megteremtse általa a májusi biborpiros hajnalokat.

A má-nak, a jelennek világmegegyálást hirdető eszmeharcosai, a szociálizmus hívei is május első napját avatták fel ünnepeknek, önmaguk és céljaik lényegét erősítvén azzal, hogy a föld forradalmi időszakának dátumához kötik a maguk forradalmi dátumát is.

Am egyik eszme halálát követi a másik eszme születése. A szociálizmus elmulhat, elpusztulhat, de május havának forradalmi lényege örök marad s mindig nőni fog olyan eszme, amely pirosbetűs ünnepi napját virágos Május biborpiros hajnalára fogja tenni.

Mert május a természeti örök gyújtó pontja, ahonnan kezdetét veszi a fejlődés, haladás, ahonnan kiindul a lét.

Biborpiros hajnalban ébred a világ, lobogó tűző nap és felettünk:

Május van!

† Ebner Alajos esperes-plébános.

Nagy megdöbbenést keltett városzerte tegnap a kora délutáni órákban az a mélyen lesújtó hír, hogy dr. Ebner Alajos esperes-plébános szívizületés következtében hirtelen meghalt. A szelid lelkű, nagytudományú plébánost iróasztalánál, egyházi ügyeinek végezése közben érte utól a kieléhetetlen halál. Még délelőtt szent misét mondott. A haláleset hírére meghúzták a harangokat a rom. kath. és a gör. kei. szerb templomban. Azonkívül kitzették a gyászlobogót a

templom ormára a plébániára, az állami főgymnásium, a rom. kath. elemi iskola épületeire.

Az elhunyt esperes-plébános a szó szoros értelmében pap volt. A politikával keveset törődött, minden alkotása, jótékonyága, egyszerű erkölése, szives és kegyes indulata a megszorultakkal szemben s egész élete az elhunytak tanusítja az ő szelid lelkének papihivatását.

Dr. Ebner 1887. év óta lelkipásztora a nagyikindai rom. kath. hívőknek. Minden gondolata mindenkor az volt, hogy hivatást a tiszta keresztényi erkölcsben a haza iránti szeretetben nevelje, erősítse. Az utóbbi időben kedves eszméje volt egy új nagyszabású, diszes rom. katolikus templom emelése. Mióta megalakult a templom építési egyesület, a melynek ő volt egyházi elnöke, sorra járta a családokat, hogy az eszmének minél több hivat, barátot szeressen.

Rövid életrajzi adatai a következők: szül. Temesvárott 1833 évben. Iskoláit szülő városában végezte. 1856 ban pappá szenteltetett föl és Csanádra került mint káplán, de már a következő évben a bécsi Augusztinumban volt tanulmányai folytása végett. 1859-ben letette a hittudományi doktorátust. 1862 ben Csanád egyházmegye egyházi ügyészévé nevezetett ki, 1866-ban Katalinfalvára plébánossá választották meg. 1878. évben közép-ortontali esperessé nevezték ki. 1879-ben a nagybecskerek-i rom. kat. főgymnásium püspöki biztossává nevezetett ki. 1888-ban torontali főesperessé lett. 1887. év óta nagyikindai esperes plébános. Az elhunyt theologia tanulmányait a bécsi Pazmaneumban végezte, a mi egyike a legnagyobb kiüntetéseknek. A haláleset alkalmából a nagyikindai esperesi kerület papsága a következő gyászjelentést adta ki: A nagyikindai esperesi kerület papsága szomorodott szívvel jelenti, hogy Nagyságos és Főtisztelendő Dr. Ebner Alajos úr, torontali főesperes, szentszéki ülnök, kiérdemesült közép-ortontali esperes, a nagyikindai áll. főgymnásiumi püspöki biztosa, Torontálvármegye törvényhatósági bizottsági tagja, hittudor, plébános a halotti szentségek felvétele után f. hó 28 án délután 1/2 órakor életének 70-ik, áldozásának 47-ik évében hirtelen és váratlanul elhunyt. A megboldogultnak hült tetemei f. hó 30 án d. e. 10 órakor az engesztelő szent mise áldozat bemutatása után fognak örök nyugalomra tételni. Az örök világosság fényekedjék neki! Nagyikindán 1903. évi április 28 án. A nkikindai esperesi kerület papsága. Hasonló gyászjelentést adott ki a rom. kath. hitközség is. A plébánia ügyeit egyelőre Pörzsölt Géza vezeti.

HIREK.

— Rendkívüli megyei közgyűlés. Torontálvármegye törvényhatósági bizottsága hétfőn tartotta meg rendkívüli közgyűlését, melyet főképpen azért hívtak egybe, hogy azt az indítványt tárgyalják, melyet több megyebizottsági tag nevében Szabó Ferencz nyújtott be az alispánválasztó közgyűlés elhalasztása tekintetében. A törvényhatóság az elhalasztás mellett döntött és így az alispánválasztás a május hó 25-én megtartandó közgyűlésen ejtetik meg.

† Halálozás. Torontálvármegye egyik legelőkelőbb, országszerte köztiszteltetben álló főuri családját nagy gyász érte, özvegy gróf Csekonics Jánosné szül. Lipthay Leona báróné hétfőn reggel Zsombolyán szívizületésben meghalt. Az elhunyt úrnő gróf Csekonics Endre v. b. t. m. kir. főasztalnokmester édes anyja volt.

Az elhunyt grófné 82 évet élt és teljes életét a hazafiság és az emberszeretet

szent érzelmeinek szentelte. Azon honleányok közül való volt, kinek nevét a történelem is megörökítette, mert nemcsak szóval, hanem tényekkel is bebizonyította ama nagy időkben, hogy a haza iránti szeretete határt nem ismer s azért még a börtön keserű életét is elviseli. A családja iránti szeretetén kívül embertársainak boldogításában találta legszöbb hivatását és megmérhetetlen azon szenvedő szegények száma, kiknek az ő szerető gondoskodása szerzett enyhülést a szükségben és nyomorban. Az élete példa volt és lesz a késő időkben is még arra, miként kell hazát szeretni és a szűkölködő embert segíteni.

A ravatalt a kastély nagytermében állította fel a család, melynek falait teljesen elborították a küldött koszorúk. A temetés szerdán ment végbe Zsombolyán, hol a halottat férje mellett helyezték örök nyugalomra a családi sírboltban.

— Megerősítés. A vallás és közoktatásügyi magyar kir. minister Osztie József nkikindai állami főgymnásiumi rendes tanárt rendes tanári minőségében véglegesen megerősítette.

— A vadász halála. Tógyer községből értesítik lapunkat, hogy az ottani bosznici erdőben kocsija mellett halva találták Oprea Simon odaváló román embert Amint a vizsgálat kiderítette Oprea, ki vadászás végett 20 án kocsiján elhagyta a községet, véletlen balesetnek esett áldozatul, a mennyiben fegyvere valahogyan elsült és a teljes lövés hasába furódott, melynek következtében nemsokára meghalt. Oprea híres orvvadász volt s most is őz lesre indult és ez a kirándulása életébe került.

— Ögyilkos fiatal asszony. Kis-Özön f. hó 23-án Vogel Mátyás oda való paraszt gazdálkodó felesége felakasztotta magát. A negyven éves fiatal nőn az utóbbi időben az elmezavar jelei mutatkoztak, minnél fogva családja különösen ügyelt minden lépésére. Az említett napon a hajnali órákban Vogel kiment az istállóba, hogy a jószág után nézzen. Ezt az alkalmat felhasználta a beteges lelkű nő és kilopodzott a szobából, kamrába zárkozott és az ajtófélfára felakasztotta magát. Mire észrevették és az ajtót rátörték, már kiszervevették.

— Bestiális Flu. Billédi tudósítónk jelenti f. hó 22 dikéről, hogy Müller Miklós oda való fiatal gazda öreg édes apját akivel egy háztartásban él és akivel folytonos viszálykodásban áll, mert az őt a községhezánál feljelentette, iszonyúan megverte. Mikor a fiatal a községhezéről hazatért, a tehetetlen öreget törkon ragadta, a földre teperte, azután a csizmasarkával annyira összerugdosta, hogy az öreg súlyos belső sérüléseket szenvedett és felgyógyulásához az orvosok alig fűznek reményt. A bestiális fiut feljelentették az ottani járásbírósnál.

— Megszűnt lap. A Magyar Világ című politikai lap megszűnt, mint a szerkesztő bucsuztatójában mondja pártolás hiányában. Előfizetői helyette a Pesti Naplót kapják az előfizetés tartamáig.

— Nagy tűz Nagyteremian. Pénteken nagy tűz pusztított Nagyteremian az ottani gözmalom udvarán összehalmozott cizrok és szalma, melyet fűtési cizlokra halmoztak ott össze. A nagy szélben a tűzoltók csak arra tudtak szoritkozni, hogy az épületeket védjék, ami sikerült is. A szalma és cizrok kazlakon kívül minden épületet megmentettek.

— Hamis koronások. A helybeli piacon hamis koronások kerültek forgalomban. Tegnap Czuczán Szócsa paraszt asszony tett feljelentést a rendőrségen, hogy vásárlás közben valakitől egy hamis koronást kapott. A rendőség éber figyelemmel kutat a hamis koronások terjesztői után.

— Szép adomány. Eremics Pál orsz. képviselő a „Társaskör“ könyvtárának gyarapítására a fővárosból százötlet nagyértékű különféle tudományos művet küldött A tarsaskör választmánya a szép ajándékot alkalmasint személyesen fogja megköszönni a képviselőnek.

— Jó tanács. Mindazoknak, kik pázsitot akarnak létesíteni, ajánljuk, hogy szerzzék be Mauthner Odön csász. és kir. udvari magterességségből Budapesten a „Sétatéri“ vagy a „Margitszigeti“ főmagkeveréket. — Ezeket már 29 éve szállítja Mauthner Budapest és a Margitsziget olybár, nlatra méltó és gyönyörű sétateri részére.

K r ó n i k a.

A múlt heti krónikám miatt ország-szerte nagy a felháborodás. A haladópárt kiá-kozott a tagjai sorából, a miért nyilvánosságra hoztam, hogy milyen fejverre hirdetett pályázatot; — a községi iskolai tanfélélet tagjai — az én ártatlan fejem felett — békéjüket nyújtottak egymásnak s véd és dacszó-vetségre lépve, egyhangulag kimondták az anathémát, hogy efféle intrikus krónikást nem tűrnek meg a magyar korona területén, hanem mindent elkövet-nek ha kell, hogy akár Tarnopolig visszaszorítsanak. A földadományozási ügyben nyilvánított véleményem pedig valóságos forradalmat idézett elő. Két pártra szakadtak az érdekeltek: verébpártúra és tuzok pártúra; a szerint t. i. hogy a verébről és tuzokról tar-tott közmondás kézzel fogható igazságát ki, miként magyarázta magának. A tuzokiak azt vitatták a legnagyobb energiával, hogy mindig jobb holnap egy tuzok, mint mai nap egy veréb; a verébiek sem engedtek és ugyancsak nagy tüzzel kardoskod-tak a mellett, hogy mindig többet ér ma egy veréb egy holnap tuzoknál. A szenvedélyek és indulatok tüze mindkét ellentábornál kigyuladván, ennek láng-jai már magasra csapkodának. De mind hiába! Ki-ki a maga igazsága mellett rendületlenül megállott. — Urak, — kiáltják a tuzokiak a verébiek nek, hát döntsön közöttünk a kard! És a két el-lenpárt legott a harcztérre vontatta fel nehéz üte-geit. Rettenetes kartácstüzeket eresztettek egymás-nak. Bőmbölköztek az ágyuk, csakugy rengett belé a föld. Patakzott a vér, s az elesettek halálhőrgései töltötték be a levegőt. Végre is a tuzokpártiak le-győzték a verébpártiakat. De azért mind a két párt továbbra is a maga meggyőződése szerint variálta a tuzokról és a verébről való közmondás igaz-ságát. — Most már ezek után, a ki be tudja bizonyítani, hogy a két párt közül melyik lett a nyertes a győzők-e, vagy a legyőzöttek? — annak társad-sága jutalmául 100 aranyat fizettünk.

Hasonló kavargások lettek a következményei az alispánválasztásra és a nemzeti szövetségre tett bátor véleménynyilvánításunknak is.

És még mindezek után arra hív fel a tisztelt Szerkesztőség, hogy a magam szerény incognitóját legalább neki elárulhatnám. Már bocsánat! de nekem is van tapintatom és igen bölcsen tudom, hogy egy Szerkesztőség hasonlít a polyphoz, a mely sokfelé elágazó karjával mindent szeret magához szorítani s ha a szeszélye úgy hozza — meg is fújta. Én pedig ilyen áldatlan helyzetbe nem akarok jutni, mivel rossz krónikámmal maskor is szeretném e nagybecsült lapot felkeresni.

Folytassuk hát!

A múlt héten óriási felháborodás történt a paedagógusok világában a fővárosi tanácsnak egy rendelete miatt. Ez a bölcs tanács ugyanis kellő udvariassági formák mellett elrendelte, hogy az iskolák-ban a tanítónok egyszerű tolettokban jelenjenek meg és ne divatozzanak a szerelenséggel, jó példát adván ezzel is növendékeiknek. Aztán meg ne „nagy-ságoltassák“ magukat a leánynövendékekkel. Hogy aztán lett-e, vagy lesz-e fogantatja eme korszakos rendeletnek? nem tudjuk. Valószínű, hogy nem lett s nem is lesz. Annnyit azonban a legbeavatottabb helyről vett értesülésünk után e papíron örökíthe-tünk, hogy a mi helybeli paedagógusaink e tekin-tetben valóságos megelőzték korukat; mert itt uszá-lyos ruhának, tetszelgő divatos öltözködésnek a tan-teremben nyoma sincs. A „Nagyságoltatást“ sem tűr-tek a növendékek részéről, hanem a paedagógusnak megfelelő bizalmas megszólításokat fogadják csak el a lánykától. Gratulálunk, hölgyeink! És büszke öröm fog el bennünket, hogy a fővárosi tanács bizonyára innen vette a — h á t l a n f e l b u z d u l á s t!

Áprilisban vagyunk Bolondos szelek járnak ebben a hónapban Nem csak a természetben, de a politikai világban is. A katonai miniszter elszólja magát a honatyák előtt a plénumban, hogy egykath. pap nem engedi a Hymnuszt elénekeltetni a templomban.

— Ki az? kérdik mindenfelől.
— Magam rugom ki onnan, kiáltja egyik honatya.

— A pécsi püspök. — Mondja a miniszter
Lett nagy rokonyodás erre a tisztelt törvény-hozó urak közt s váltig mondogatták ez nem lehet igaz!

És mégis igaz volt. S ma ország-szerte vitat-ják a püspök ur indokait, a miért a Hymnuszt nem engedi meg, hogy a hivi a templomban énekeljék. Nohát, mi kikiindaiak még sem állunk hátul a rováson! Mert mi az efféle nagyuri főpapokat már rég megelőztük a Hymnus kérdése dolgában és bizony sokkal okosabbak vagyunk, mint hogy ebbe a magyar nemzet fohászába dogmatica belekössünk. Azért esik nekünk olyan jól, hogyha azt a felségés éneket a mi kath. templomunkban is énekelhetjük.

Dr. KISS KÁROLY.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos.

Főmunkatárs: HOFFMANN JÁNOS.

Kiadói-Nyomda, Nkikindán. Telefon. sz. 15.

387 szám végh 1902.

Arveresi hirdetmény.

Alulirt kiküldött kir. bir. végrehajtó az 1881 évi LX. t.c.z. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a nkikindai kir. járásbíró-ság V. 1509/1 és 1510/1 polg. 1902 számú végzése által Gligoriu Avram thegyesi lakos végrehajtó javára Miloszav Szever thegyesi lakos ellen 760 kor. és 348 kor. 90 fill. tőke s járuléka erejéig elrendelt ki-elégítési végrehajtás alkalmával bíróság fel-lelve felülfoglalt és 816 kor. becsül 3 ló, 3 csikó, 5 öl szalma, kukoricaszár és egyéb tárgyakból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a V. 1509/5 sz. p. 1902. kiküldetést rendelő végzése folytán a hely-színén vagyis T. Hegyesen alperes lakásán leendő eszközzésére 1903-ik évi május hó 8-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitü-zetik és ahhoz a venni szándékozók ezen-nel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX t.c.z. 107. § a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsaron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.c.z. 108. §-ában meg-állapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt N.-Kikindán, 1903. évi április hó 26 napján.

Stolz Adolf kir. bir. végrehajtó.

1.000,000 korona.

ESETLEG A LEGNAGYOBB NYEREMÉNY!!

JEGYZÉKE

55,000 nyereménynek.

Legnagyobb nyeremény a legszerencésőbb esetben:

1.000,000 korona.

Korona

A 5 napos nyeremények 5 hónap alatt kiosztottak és készpénzben fizetendők.	1 jutalom	600000
	1 nyer. á	400000
	1 " "	200000
	2 " "	100000
	1 " "	50000
	2 " "	30000
	1 " "	20000
	2 " "	60000
	1 " "	50000
	1 " "	40000
	3 " "	30000
	3 " "	25000
	5 " "	20000
	5 " "	15000
	36 " "	10000
	67 " "	5000
	8 " "	3000
	437 " "	2000
	503 " "	1000
	1528 " "	500
140 " "	300	
34450 " "	200	
4850 " "	170	
4850 " "	130	
100 " "	100	
4850 " "	80	
8850 " "	40	

55,000 nyer. és jut. kor. összegben 14.459,000

Kiváló szerencse TÖRÖK-nél.

Nagyon sokan szerencsések lettek általunk.

Tíz millió koronánál többet nyer-tek nálunk nagybecsült vevőink.

Az egész világ legesélydúsabb sorsjátéka a mi m. kir. szab. osztály-sorsjátékunk, mely nemsokára újból kezdetét veszi.

110,000 sorsjegy 55,000

PÉNZNYEREMÉNYVEL sorsoltatik ki, tehát az összes sorsjegyek fele nyer a mellékelt sorsolási jegyzék kimutatása szerint.

5 hónap alatt összesen Tizenegyz millió 459,000 koronát, egy hatalmas ösz-szeget sorsolnak ki. Az egész vállalat állami felügyelet alatt áll.

Az I-ső osztály eredeti sorsjegyeinek tervszerű betétjei a következők:
egy nyolczad (1/8) fr. —.75 vagyis 1.50 kor.
egy negyed (1/4) " 1.50 " 3.— "
egy fél (1/2) " 3.— " 6.— "
egy egész (1) " 6.— " 12.— "

A sorsjegyeket utánvétellel vagy a pénz beküldése ellenében küldjük szét. Hivatalos tervezet díjtalanul Megrendeléseket kérünk azonnal, de legkésőbb

f. é. május hó 2-ig.

bizalommal hozzánk küldeni.

Török A. és Tsa.

BANKHÁZA

Budapest,

Hazánk legnagyobb osztálysorsjáték-üzlete.

Főáruházi osztálysorsjáték osztálya!

Főüzlet: VI., Teréz körút 46/a

Fiókok 1. Váci-körút 4.

" 2. Múzeum körút II.

" 3. Erzsébet körút 54.

Rendelőlevél levágandó TÖRÖK A ÉS TÁRSA bankháza Budapest.

Kérek részemre ..... I. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték ere-deti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeget ..... korona összegben {utánvételezni kérem }
{postautalvánnyal küldöm }
{mellékelem bankjegyekben (baljegyekben.) } A nemtetsző törölendő

Pontos cím : _____

